

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

135. An sine speciale commiſſione dare poſſit ſubdito licentia[m] eligendi
ſibi Confessarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Notandum tamen hic, quod habet Pignat. Tom. 8. *consul.* 85. num. 238. nempe quod Vicarius audire nequeat confessiones monialium; quia moniales de ipso non confiderent, ut declaravit S. Congregat. in Sorana 23. Julij. in Mutinensi. 3. Februarii 1587. Quamvis non satis declaret Pignatelli, an loquatur de Vicario Episcopi, an de Vicario quodam alio.

Questio 133. An quoque sine speciali commissione Episcopi concedere possit aliis Sacerdotibus [intellige non Parochis] hanc absolventi potestatem?

Respondeo affirmative. Barbof. l. cit. num. 91. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 14. Monet. ubi ante. Ventrigl. Tom. 2. amor. 14. §. 1. num. 28. Laym. Pirh. locis cit. & alii ab iis citati. ob eandem rationem. Item Sbroz. l. 2. q. 13. n. 2. ubi: *quero an Vicarius Episcopi concedere possit facultatem alicui Sacerdoti exequendi ea, quae sunt fori poenitentialis, & respondeo, quod sic, citat pro hoc Abb. in c. his quae & in c. cum olim. de major. & obed. Bertach. tract. de Episc. p. 3. q. 61. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. num. 46. & 171. quos tamen ait, id declarare, quando Episcopus ei dedisset ad hoc speciale mandatum. Verum illo speciali mandato opus esse non constat ex dictis.*

2. Procedit responso in Vicario Episcopi etiam non Sacerdote; etsi enim is per se ipsum absolvere nequeat, non tamen minus in committenda illa absolute alij exercere jurisdictionem suam ordinariam, quam Vicarius Sacerdos. Et confirmatur hoc ipsum in Parocho non Sacerdote, qui loco sui constituere potest Sacerdotem alium ad assistendum matrimonio, delegare alteri Sacerdoti approbato ab Ordinario potestatem audiendi confessiones suorum.

Questio 134. Num Vicarius sine speciali commissione Episcopi possit approbare confessarios?

Respondeo affirmative. Pirh. l. cit. n. 58. Laym. in c. ult. de offic. Vicar. in 6. num. 9. Venit enim sub nomine Ordinarii, ut Paris. de resignat. l. 3. q. 11. num. 22. juxta dicta saepe a nobis supra. Quin & sub nomine Episcopi & Diocesani continetur Vicarius, ubi non est expressè exclusus, & sit res, quae convenit Vicario in officio suo. Pirh. Laym. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 43. num. 29. Garc. p. 5. c. 8. num. 52. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 16. Suarez Tom. 5. d. 7. s. 3. num. 10. Spino. de testam. Gl. 15. num. 29. Felin. Franc. & plures alios. Et sic in specie, ubi Trident. sess. 23. cap. 15. approbationem confessoriorum injungit Episcopis, non excluditur ejus Vicarius. Pirh. Laym. Sanch. locis cit. atque ita approbationem hanc fieri posse a Vicario tradit Suarez Tom. 4. d. 28. s. 5. apud Laym. l. cit.

Questio 135. An Vicarius quoque sine speciali commissione dare possit licentiam subdito eligendi sibi confessarium?

Respondeo: videri id posse Vicarium ex eo, quod non minus sit proprius sacerdos sui subditi quam Episcopus, juxta dicta *quest. antepenult. ante hanc*, & ut Sbroz. l. 2. q. 15. num. 1. possit id ipsum Episcopus potestate ordinaria. Quin & de proprio sacerdote generaliter loquendo id asserit Sbroz. l. cit. quod eligendi sibi confessarium licentiam dare possit subdito, quamvis dicat Abb. in Clem. 1. de

privileg. num. 10. id damnare, dum ait, quod Officialis Episcopi non debeat se immiscere in istis spiritualibus. & quamvis Sbroz. postquam cit. num. 1. dixisset: cum proprius sacerdos sit quoque generalis Episcopi Vicarius, ut jam probatum, poterit dare licentiam subdito eligendi confessarium, quae a proprio sacerdote postulanda, & obtinenda juxta c. omnes utriusque sexus. de poenit. & remiss. & ibi Abb. num. 12. post Gl. v. obtineat. addat dein num. 2. declaratur autem hoc verum esse, ubi Vicarius ab Episcopo haberet talem potestatem, ut Archid. in c. 2. de poenit. & remiss. in 6. in fine.

Questio 136. An Vicarius possit publice reconciliare poenitentem?

Respondeo: quemadmodum ab Episcopo fiunt quandoque hujusmodi reconciliationes publicae, dum crimen est gravissimum & publicum. Sbroz. l. 2. q. 18. num. 1. juxta c. finale 28. q. 6. & c. ministrare, ubi hujus rei forma ponitur, posse quoque illas fieri per Vicarium Episcopi ex speciali ejusdem mandato ait Sbroz. l. cit. num. 4. arguendo c. Aurelius. 26. q. 6. per quem textum dicit Gl. in c. 1. & 2. eadem q. v. reconciliare. quod possit etiam alius sacerdos de mandato Episcopi facere ejusmodi reconciliationes. Non verò id possit sine speciali mandato; eò quod videantur esse reservata Episcopis, non videantur posse exerceri ab aliis ait num. 3. qui etiam num. 8. principalem responsionem, nempe, quod de speciali mandato fieri possint a Vicario, si is sacerdos, secus, si non sacerdos, juxta cit. c. Aurelius. & cit. Gl. Limitat quoque num. 5. ut procedat, si Episcopus sit absens. Verum non video, quod si Vicarius habeat ad hoc speciale mandatum absolutum, cur non possit eas facere Episcopo praesente; cum in pluribus aliis ea, quae non nisi ex speciali mandato fieri possunt, habito illo mandato, exerceri possint in praesentia Episcopi aequè ac in absentia.

Questio 137. Num Vicarius Episcopi absolvere possit a juramento sine speciali mandato Episcopi?

Respondeo non convenire in hoc AA. nec satis sibi constare. Nam primò negativam tenent apud Sbroz. l. 2. q. 187. n. 7. Anchar. conf. 190. Ruin. conf. 26. in 4. Guido Papa decis. 140. Felin. in c. 1. de jurejur. diceus relictorem. Jafon. in l. nec quicquam. §. ubi decretum. col. 4. ff. de offic. procons. dicens communem. Menoch. conf. 24. n. 11. in 5. Cephal. conf. 51. n. 23. in 1. & conf. 63. n. 34. in 5. & plures alii, qui videntur niti hoc fundamento, quod absolutio a juramento videatur esse quaedam dispensatio; cum sit relaxatio juris communis; Vicarius autem Episcopi non possit dispensare sine speciali mandato.

2. Affirmativam è contra tenet ipse Sbroz. l. 2. n. 2. ubi: *verius esse arbitror, Vicarium Episcopi absolvere a juramento absque speciali mandato; quia negari non potest, quin ista absolutio & relaxatio sit jurisdictionalis; ut Jo. And. in addit. ad Speculatorem tit. de legat. §. num. de Episcoporum. & Felin. in c. 1. de jurejur. n. 20. & illa, quae jurisdictionis sunt, transeunt in Vicarium absq; mandato speciali, &c. Item quia in relaxatione a juramento Judex competens est Judex ecclesiasticus. Ut Innoc. in c. debitores. de jurejur. Abb. in c. pervenit. eod. tit. n. 3. adeoque etiam Vicarius tanquam Judex ecclesiasticus. Pro hac sententia affirmativa citantur à Sbroz. l. c. n. 6. Paul. Castrenf. conf. 216. col. penult. Alex. conf. 222. n. 4. in 2. Roland. conf. 34. vol. 1. Tolof. Boccat.*